

[Flemming Jensen.]

politik og deres investeringer. Der har været problemer med investeringerne, men dem skal jeg ikke komme meget ind på her. Der har været problemer med, at de statslige investeringer ligesom ikke rigtig har kunnet følge intentionerne op. Der er gået millioninvesteringer imod nord, hvor de skulle være gået mod vest eller mod syd, og resultatet er blevet, at vestegnen og Køge Bugt-området er kommet bagefter i forsyning med banelinjer og med vejnet. Det er én af årsagerne til, at man i Ishøjområdet har et betydeligt antal tomme boliger. Det, jeg ville sige i forbindelse hermed, var: man kan ikke begynde at tale om 7.500 boliger på Amager, og man kan ikke begynde at tale om enorme trafikinvesteringer, uden at vi må frygte, at det vil gå ganske betydeligt ud over de kommuner, som er i udvikling, og det kan ikke accepteres.

Alsing Andersen: Jeg vil gerne føje min tak til de mange taksigelser, der har lydt til boligministeren for den udmærkede redegørelse, han har givet, og som jeg i det store og hele kan tilslutte mig.

Det, der kalder mig frem, er i og for sig, at især hr. Skovmand mindede os om fortiden. Hr. Skovmand huskede åbenbart Stauning som den store naturfredningsmand, han var, og det er jo rart at vide, at han i hvert fald bliver husket for det. Men der er måske dem, der husker, at Stauning også var statsminister og ansvarlig for statens handlinger på det tidspunkt i 1939, da staten indgik sin første aftale med Københavns kommune om alt det, som vi diskuterer i dag, der er blevet konsekvensen af den aftale. Jeg vil også, når hr. Skovmand mener, at Stauning måske var bedre socialdemokrat end Urban Hansen, minde om, at det var Stauning, der lagde grunden til dette, længe før Urban Hansen overhovedet optrådte i København. Han var kommuneassistent i Næstved dengang.

Hr. Skovmand mente også, at det er Urban Hansen, der har vist særlig stor interesse for hele dette byggeri. Derfor synes jeg, det må være på sin plads at komme med det supplement til den historiske redegørelse, boligministeren er kommet med, at det hele vejen igennem op til den seneste beslutning den 8. marts i år har været et meget, meget

bredt tværpolitisk flertal i København, der er gået ind for alle disse planer. Det er ikke blot Urban Hansen og hans parti. Det er de samlede konservative i Københavns kommunalbestyrelse. Det er venstre, det er SF og det er kommunister. De eneste, der ikke har villet være med til byggeriet derude, er den radikale 5 mands gruppe og venstresocialisternes ene mand. Alle andre er gået ind for de tanker, der ligger i denne dispositionsplan. At der så fra forskellig side har været sat spørgsmålstegn ved nogle detaljer, er en anden side af sagen.

Både hr. Holger Hansen og hr. Skovmand var betænkelige ved at gribe ind i dette jomfruelige område, som hr. Holger Hansen sagde. Samtidig ville hr. Holger Hansen gerne bevare boligerne i den indre del af København, bebyggelsen dér og menneskene dér, og friholde Vestamager som rekreativt område. Ja, det er et synspunkt, man kan have om planlægning. Men jeg synes, at den idé, der ligger i Vestamagerdispositionsplanen, er nok så visionær. Som det er blevet sagt i en artikel i Berlingske Tidende, er det en plan med indbygget fremtid, idet man siger, at rekreative områder er gode at have, men de skal være dér, hvor folk er — eller omvendt; hvorfor ikke flytte folk ud i de rekreative områder, således at vi får hele diskussionen om miljø og rekreative områder centreret om den problematik, der hedder: hvad har folk behov for af nærmiljø, og hvad har folk behov for af fjernmiljø?

De arealer, der er tale om i denne dispositionsplan, er små 1.200 ha, hvoraf kun de 810 ha bliver bebygget. De grønne områder, der er forudset derude, giver sammenlignet med Københavns parkanlæg i al almindelighed en forøgelse med 30 pct. af de rekreative områder. Vi har 677 ha i øjeblikket, og med denne Vestamagerbebyggelse får vi altså en forøgelse på ca. 1/3 af det københavnske parkområde dér, hvor mennesker bor. Det synes jeg der er god grund til at lægge vægt på. Selvfølgelig skal Vestamager være et grønt område. Men det skal også være et område, hvor folk bor, og det er netop det, der er ideen og finessen i dette projekt.

Efter disse få bemærkninger vil jeg gå uden om alle de tekniske detaljer, der er blevet rejst her, hvor fristende det end kan